

Străini de noi

Doina Bezea

Atâtea gări ne-au împărțit destinul,
pe lungi peroane rupte-n buzunare,
sub tălpile de șine a plâns chinul,
tot șchiopătând prin colbul ars în soare.

Năframe îmbarcate-n bolți de gânduri,
ștergeau tristețea de prin ochii goi,
târam neștiutori făclii sub scânduri,
arzând pustiul strâns sub pași de noi.

Ne risipea cu taine line drumul,
cârcei de gheață ne țipau prin glezne,
ne rezemam prin amintiri ca fumul,
mocnind sub vreascuri de iubiri perene.

Târziu de noi s-a risipit în zare,
strângând oceanul în mărgean de stele,
ne-au plâns ninsori pe umeri frig de floare,
străini de noi cerșind pe drum inele!

Autor Doina Bezea